

JACKi ZPRAVODAJ

KULTURA ~ SPORT

11/2024

www.jackijablunkov.cz

IRENA KAWULOK
CÓRKA ANTONIEGO SZPYRCA

více na str. 6

Spravedlnost

Může se člověk učit ze života? Kočka to dovede, kočka vyskočí na rozpálená kamna jen jednou, podruhé už ne!

Italové říkají: „Zkušenost je nejlepší škola. Škoda jen, že často přichází jen příliš pozdě.“ Člověk se ale může poučit ze zkušeností druhých lidí. A to ze špatných i z dobrých. Zkušenost ostatních se předává dále tím, že o ní vyprávíme. V malých příbězích lze názorně ukázat velké pravdy. Jsou 4 nejdůležitější lidské ctnosti: spravedlnost, statečnost, moudrost a umírněnost.

„To je ale nespravedlivé“. Jak často to slyšíme u školáků, když si porovnávají známky, u fotbalistů, kteří nadávají na rozhodčího, u zaměstnanců, když dostanou méně peněz. Je pozoruhodné, jak je každý odpůrcem nespravedlnosti... a tudíž zastáncem spravedlnosti. Spravedlnost neznamena to, že dostanu, co mi patří, ale spočívá v tom, že budu hájit právo druhého.

Co znamená spravedlnost?

Spravedlnost znamená dát každému to, co mu patří.

Podle čeho se pozná, že je někdo spravedlivý a poctivý?

Podle toho, že pravdivě mluví, jedná a žije.

Kde začíná spravedlnost?

Doma, úsilím o vzájemný ohled a úctu.

Na co má dítě především právo?

Na rodiče, kteří se nerozejdou a kteří je láskyplně, ale důsledně vychovávají.

Jak může být člověk spravedlivý vůči těm, o kterých rozhoduje?

Tím, že bez nadržování dá každému to, co mu náleží.

Jak může být člověk spravedlivý vůči těm, kteří o něm rozhodují?

Tím, že dbá na jejich pokyny, které přispívají k dobru všech.

Čím trpí nejchudší národy země?

Hladem, nedostatečným vzděláním a pohrdáním jejich rasou.

Jaké jsou příčiny násilí, teroru a válek?

Nenasytná touha po majetku a moci a z toho vyplývající odpor utlačovaných.

Má stát přednostní právo na výchovu dítěte?

Ne, prvními oprávněnými vychovateli dítěte jsou rodiče.

Co je náboženská svoboda?

Svoboda od každého nátlaku ve všech věcech týkajících se náboženství.

(Pokračování příště).

Alfred Volný

24. 11. 2024
od 16:00 hod.

Jablunkov
kostel Božího těla

DANIEL HŮLKA

recital s klavírním doprovodem Jiřího Březíka

Vstupenky ke koupi v JACKI
V předprodeji senioři 150 Kč, dospělí 250 Kč, na místě 350 Kč

POGWARKI SPOD ŁOCHODZITEJ

ANTONI SZPYRC (1950-2014) - JABŁÓNKOWSKI HISTORYK I MALOR

10 років тьму, 29 грудня 2014 року, умер Антоні Шпырц, писорз і артиста, кийерый своїм писарскім і мalarскім творчостіом розставілі міано Яблѣнкова, а мійсцевым Яблѣнковіаном прізіпѣмніол неіпекнійсі карты з дзейѣв тего краснего. ксіонѣзнецнего міаста леѣонцего на погранічзу народѣв і культур.

Антоні Шпырц уродзілі сь і 1950 року в Яблѣнкові і тучодзілі до польскіей Школы Подставowej ім. Henryka Sienkiewicza, кiereй кiereвннкым до 1960 року былі с.п. Карол Піега. Як успѣмінѣ в филмовым вывядзі дло телівізіей чезкій: "Карол Піега тѣ былі члѣвек ренесансовы - інітересовал сь іштукѣм лудовѣм, малѣвал, фотографѣвал, пісол, докუმєнтѣвал. І порадзілі тѣм історыям насіго Яблѣнкова так выклѣдач, же міе тѣ яко малѣго сынка так іакосі занспіровалѣ, зачіекавіло. Прізі рѣзных школных вычечкках по сканзынах і музеах, зѣч там вудзіол ѣобрози на шкль. І іакѣч іеднего разу былі у пана Піега, тѣс іо у неіго на сціаніе увудзіол ѣобрози малѣване на шкль в роклах 60. XX. Тѣ мніе зантрыговалѣ, же кiereysi іещче аїі тєраз малує такі ѣобрози. Так сє мѣвм: Тѣ бы вѣрте былі спрѣгѣвач. І так зѣч сє чыцілі малѣваніе на шкль. А пырсы мѣй ѣоброзек на шкль тѣ былі пора іаблѣнковскѣ".

Інспіраціом дло іего творчостіе утрзіманей в лудовым, найным стылу былі лудѣе мalarствѣ на шкль з XVIII і XIX віекѣ, кiere былі дѣвнїей ѣобдѣбѣм вуду вїуїскіей ізб. Тыматы чєрпѣлі з ѣобызчайѣв і традїціей іаблѣнковскіей рєгіѣну, а тѣс зє стѣрѣв лудовых чы рєзіеістѣ. Корыстайѣнцє зє старых фотографїей малѣвал дѣвнє чыасы Яблѣнкова: тѣ прѣдѣвїннє і іещче дѣвнїейсі - аустрыіакї. Утрвалїлі на сетках своїх ѣобрози старѣдѣвнїей Яблѣнковѣ зє склєпамї Ба'а, Grossmana, масорза Lubo-jatzkigo, Franza Kucheidy, J. Śniegѣnїа. Вудзімї там Cafe Ausschwitzer, Konditorei/Cukiernїym/Cukrārēn Maxa Wrabetza і склєп здуńскї Pawła Lamacza, гарнєорза Carla Eisenberga і мѣс дєлсїх ѣобрози зє счынкамї

з рѣзтѣмаїтых вартшатѣв рєзіеістнїчых і малѣвнїчых закѣнткѣв Яблѣнкова, з рѣботамї в полѣ, чї звычїямї лудовымї гѣрѣлскїх дїєдзїн на прѣстєрзнїе чєлѣго року ѣобрызндѣвего.

Антоні Шпырц чѣоіа з рѣбілі вє вєрку трзынїеком, тѣс занспірованїей прїкїдлым рєчторза Карѣла Пієга занїтересѣвал сє тѣс пісанѣм історыям Яблѣнкова, кiere нїмїаła втєды іещчє зїоднеї публїкаціей ксіонѣзкѣвеї. Вуданє былі нїкiere артыкулѣ Карѣла Пієга і чї дра Ієдлічкї і дробнє брѣсзурѣ, алє по 1989 року былі в Яблѣнкові вїєлкѣ потрѣба публїкаціей, кiere бы ієпїей прїблїзіла вїєлѣвїєкѣвѣм історыям Яблѣнкова своїм мїєсзкїаңкѣм. Вудзѣнцє такѣм потрѣбѣм Антонї Шпырц напісѣлі і вудѣлі трзі сїумнє публїкаціє по чєску і по полску тѣ історыей Яблѣнкова: "Jablunkov", "Jablunkov 1939-1989", "Jablunkov 1435-1939". Напісѣлі тѣс мѣс артыкулѣв і ѣобрѣчѣв спєціалїстїчнїчых з дїєдзїнїей історыей і етнѣграфїей рєгіѣну іаблѣнковскіей, кiere ѣопублїкѣвалѣ в рѣзтѣмаїтых вуданїєвнїєв по ѣобу стрѣнлах ѣОлзы. Кїєды сє прѣкїдзілі з Яблѣнкова до Вудндрїнї, в своїм ѣогрѣдзіє урзѣндзілі прѣчѣвнїєм мalarскѣм і малѣ музеум в кiereым грѣмадзілі рѣзтѣмаїтє вїєчє звїѣнзанє з рєгіѣном іаблѣнковскїм.

Антоні Шпырц зѣстѣл дѣчнїѣнїей іакѣ ѣорыгїналнїей артыста прѣз ієчнїчых набывчѣв іего прѣч, занвчѣв іштукї і профєсіѣналнїчых артыстѣв. ЁОтрзімѣлі за своїм творчѣсчѣ на шкль нагрѣды і вурѣзнїєнїа мїн. на Прѣглѣндзіє Мalarствѣ на Шкль в Бїульску-Бїаїєй в 1991 і 1997 року, чї на Кѣнкурсїє ім. Јана Ваїахѣ в Істєбнєй в року 2011. Своїє прѣчє мalarскїє прѣзынтѣвалѣ на ієчнїчых вїстѣвах в Рєпублїкє Чєскїей і в Пѣлсчє. Былі тѣс ієднїєм з тых рєзіеістнїчѣв в нашым рєгіѣнїє, кiereзі нїє ієнїє занмїєнїє сє своїм творчѣсчѣм, алє тѣс прѣкїдзїм своїє умїєїєнїєнїє мїєднїєм - старѣїнцє сє тѣ прѣкїдзїнїє дalsїм пѣкѣлїнїєм старѣдѣвнїчых традїціей малѣвїєдѣлѣ на шкль на Зїємї Яблѣнковскїей.

Ѓѣднїєм ѣод Яблѣнковїан дло Антонїєго Шпырца на 10. рѣчнїчїєм іего śмїєрчїє іє вїєлкїє мурал намалѣванїє на сціанїє склєпу Faboss. Мурал ѣопартїє на малѣвнїєках Антонїєго Шпырца прѣдстѣавїє пѣрым Јакѣв Яблѣнковскїх і пѣрым Гѣрѣлі Śлѣнскїх вїтѣїєнїчых прїзбїсзѣв в мїєїсчєвѣм дїєлєкчє „пѣ нашым" в гѣсціннїєм Яблѣнковіє.

Ѓѣ, ѣѣ, ѣѣѣѣ! Нїєч зїє памїєнїє Антонїа Шпырца! Нїєч зїє Яблѣнков!

З гѣрѣлскїм пѣздѣвїєнїєм

Андрѣй Сусзкѣ з Рупїєннїє ѣод Фїєдорѣ

Pozvánka k besedě na téma

Výživa od pravěku až po současnost, aneb proč se neumíme přirozeně stravovat?

**Mgr. Radana Sikorová, DiS, nutriční terapeut,
lektor volnočasových a zájmových aktivit pro
děti a dospělé**

**28. 11. 2024
17:00 hod.
Jablunkov, JACKi**

Vstupné dobrovolné

Irena Kawulok

„Samo jego życie było credem.“

Jest córką znanego pisarza, artysty, miłośnika tutejszej kultury Antoniego Szpyrc. Antoni Szpyrc urodził się w Jabłonkowie. Znany jest z publikacji i książek o Jabłonkowie, a głównie dzięki obrazkom „Na szkłe malowane“ z architekturą starego Jabłonkowa i tematyką życia tutejszej ludności. Na pamiątkę dziesiątej rocznicy śmierci naszego rodaka powstał mural w Jabłonkowie inspirowany dwoma obrazkami malowanymi na szkłe pana Szpyrc. Jest tablica pamiątkowa na budynku gminy i jego imieniem nazwany park, w którym odbywają się ważne uroczystości miasta. Chcieliśmy wiedzieć, jak wspomina na niego jedna z osób mu najbliższych, jego córka Irena Kawulok. Ona może nam przybliżyć, jakim człowiekiem był Antoni Szpyrc.

Jak Pani wspomina na swojego ojca?

Bardzo ciepło wspominam na swojego ojca. Był pogodnym człowiekiem, pełnym empatii. Nigdy nie musiałam się bać otwarcie powiedzieć własnej opinii, podyskutować, posprzeczać

się. Jako dziecko, kiedy coś wybaraniłam, nigdy nie bałam się do tego przyznać. Nie miałam problemu mu się zwierzyć, zawsze potrafił me zrozumieć. Od dziecka fascynowało mnie jego podejście do ludzi. Nigdy nie robił między nimi różnicy, do wszystkich podchodził jednakowo i o wszystkich mówił miło. Z każdym człowiekiem potrafił rozmawiać na jego płaszczyźnie, był otwarty, uprzejmy, każdy lubił z nim być. Nawet cała nasza klasa

szkolna go lubiła. Jeździł z nami na wycieczki i do dzisiaj wszyscy na niego wspominają. Umiał stworzyć wspólną atmosferę, wymyślał różne zabawy, umiał skorygować chłopców. Mnie się to bardzo podobało. Tak mnie wychował i ja teraz staram się tak samo podchodzić do ludzi.

Jakie było Pani dzieciństwo?

Dzieciństwo miałam zupełnie fantastyczne dzięki obu rodzicom. Ojciec zawsze znajdował czas dla me i wspominam, że jako mała dziewczynka lubiłam do niego się przytulać. Kiedy ojciec jeździł na „manebry“, bardzo mi go brakowało. Pisał listy do mamy a dla mnie wymyślał zawsze jakąś bajkę a do niej małą ilustrację. To były jego pierwsze ilustracje, takie jeszcze niezbyt dokładnie wypracowane. Wtedy jeszcze nie miał tej pasji do malowania, to przychodziło stopniowo.

Widziałam też jego dzienniczki z wycieczek z ilustracjami, to też były te początki?

Dzienniczki są dwa. Pierwszy to był tzw. „Cancak”, ten jest z lat sześćdziesiątych, kiedy ojciec żył jeszcze w Jabłonkowie i z kolegami „trempowali”. Był to fenomen tych lat, każde wolne chwile spędzali w górach. Wtedy powstawały zapiski z wycieczek z rysunkami i wklejonymi fotografiami. Kiedy ojciec się ożenił, miłość do gór mu została i kontynuował wycieczki z mamą, ze mną, z wujkiem i moim kuzynem. Tam powstawał drugi dzienniczek. To trwało jeszcze parę lat. Potem oddał się pasji malowania na szkłe i pracy piarsarskiej, na dzienniczki nie pozostawał już czas. Wszczepił w nas natomiast miłość do gór i turystyki.

Był także miłośnikiem tutejszej kultury i historii. Czy to też miało wpływ na Pani życie?

Na pewno. Rzemiosło poznawałam, kiedy ojciec zaczął kompletować ceramikę. Potem wszczepił we mnie zamiłowanie do historii, co odczułam bardzo intensywnie, kiedy pod koniec lat siedemdziesiątych rozpoczęto burzyć stary Jabłonków. Spędzałam wtedy z ojcem masę czasu i pamiętam, jak zwiedzaliśmy opuszczone domy przygotowane do demolicji i penetrowaliśmy strychnie. Znaleźliśmy dużo ciekawych rzeczy, które ludzie zostawili. Powstało wtedy mnóstwo fotografii jak budynków, tak ich wnętrz. Najin-

tensywniejszym przeżyciem dla mnie była przeprowadzka szewca Terleckiego. Ojciec był z nim często w kontakcie i pomagaliśmy mu w przeprowadzce do mieszkania na Białą a potem go odwiedzaliśmy. Na Białą zabrał ze sobą nawet swoje stare narzędzia szewcowskie. Był wtedy starym człowiekiem i bardzo ciężko niósł przeprowadzkę, zburzenie jego domu i starych ulic. Było to bardzo smutne.

Nie tylko ceramika, ale i inne artefakty przeszłości, nie było tego w domu za dużo?

Najpierw wszystko było w takim małym pokoiku w domu. Ojciec sprowadził do domu nawet „tróhłe” i „szrank”. Wszystko odnowił, ale w ten sposób, aby to wyglądało autentycznie. Jednak specyficzny zapach starych rzeczy pozostał, a to się mamie nie podobało. Tak powstał w ogrodzie mały domek a w nim muzeum. Mówimy temu „chałpka”. Wszystkie eksponaty przenieśliśmy tam. Potem ojciec wykorzystywał swoje muzeum jako warsztat i atelier do malowania. Spędzał tam dużo czasu. Mama z jednej strony pochwałała, czym się tata zajmuje, ale zawsze chciała, aby spędzali więcej czasu razem. Wtedy odczuwałam to inaczej, zrozumiałam to później, kiedy sama założyłam rodzinę. Podziwiałam tatę też za to, że jako chłopak z miasta, kiedy przeprowadził się na wieś do domu z dwiema krowami, gazdówką, wszystkiego musiał się nauczyć

i przyzwyczać się do zupełnie innego życia. Przed ranną zmianą na przykład wstawał i siedł z moim dziadkiem kości łąkę. Mamy nawet serie fotografii, jako „Prace domowe”, „Prace polowe”.

Kiedyś JACKi obrazki malowane na szkle były ozdobą każdego domu. Jak zaczęła się przygoda z obrazkami na szkle u taty?

Na początku ojciec lepił modele samolotów. To była pierwsza pasja, którą pamiętam z mojego dzieciństwa. Widzę go przed sobą, jak siedzi przy stole i lepi modele. Potem zainteresował się renowacją starych mebli, i na tym skupił uwagę, później zafascynowała go ceramika i zaczęła się przygoda z kolekcjonowaniem ceramiki i innych artefaktów przeszłości. To był początek fascynacji folklorem i wszystkim, co było związane z życiem w Beskidach. Pierwsze jego obrazki to były ornamenty na skrzyniach i tróhłach śląskich. Najpierw malował wzory na papier, które przenosił na stare meble przy ich renowacji. Potem zafascynował się ikonografią, więc to były obrazki świętych. Dopiero później zaczął malować stroje ludowe, i wtedy powstał pierwszy obrazek na szkle – „Jackowie w stroju jabłonkowskim”. Miał nieustanną tęsknotę za Jabłonkowie i to stało się głównym motorem napędowym jego pasji. Zawsze mówił, że jest szczęśliwy w Wędryni, lubi tam mieszkać, i był tam lokalnym patriotą, ale tak naprawdę to w domu czuł się w Jabłonkowie. Ja sama z niego to odczuwałam. Kiedy wyprowadziłam się z domu, zrozumiałam i wiem, że człowiek potrafi tęsknić nie tyle za ludźmi, jak za miejscem, w którym wyrastał.

Skąd brał pomysły na swoje obrazy?

Kiedy zaczynał z ikonami, te powstawały według obrazów ikonografii. Do obrazków malowanych na szkle czerpał inspiracje z folkloru, zwyczajów ludowych i rzemioseł, odtwarzał uliczki Jabłonkowa, życie codzienne jabłonkowie, stroje ludowe, tradycje, malował sklepiki i warsztaty rzemieślnicze z napisami na rynku, stare samochody. Jego ojciec był krawcem, więc widział rzemiosło od dziecka. Mamy nawet obrazek dziadka przy pracy, jak szyje

na starej maszynie. Chciał pokazać, jak tutaj żyli ludzie w przeszłości i jak kiedyś wyglądały uliczki Jabłonkowa, żeby były rozpoznawalne dla tych, którzy jeszcze je pamiętają. O to mu chodziło w pierwszym rzędzie, aby ludziom było to bliskie. Interesował się o to wszystko i tworzył nie tylko według starych fotografii, ale też według opowiadań i dzięki znajomości historii tego miasta. Miał pewien okres, kiedy malował samochody. Aby były autentyczne, musieliśmy mu przywieźć fotografie z muzum Kopřivnice. To się dużo podobało, głównie dzieciom.

Zyskała Pani talent malarski po ojcu?

Lubię malować. Wróciłam do tego po trzydziestu latach. Maluję domki, uliczki, rzekę, przyrodę, paradoksalnie znów Jabłonków. Ojciec wszczepił mi miłość do tego miasta, mieszkali tu i dziadkowie, ciocia, od dziecka tu jeździłam razem z tatą, często na rowerze. Teraz też muszę tu przyjeżdżać przynajmniej dwa razy w miesiącu. Idę do kościoła, do sklepów i pomedytować nad Łomnianką. Inspiruję się atmosferą Jabłonkowa i maluję. Moja technika to kredki a na obrysy czarny cienki mazak, więc coś tam z obrazków na szkle zostało. Ojciec chciał mnie nauczyć tej techniki, ale byłam wtedy w takim wieku, że mnie to nie interesowało a często to, co rodzice podsuwają, młody człowiek odrzuca. Jeszcze w dodatku ta technika nie jest łatwa. Trzeba zrobić szkic na kartce a na szkło malować na odwrót, jakoby w lustrze, bo obraz powstaje z drugiej strony szkła. Oprócz tego trzeba ma-

lować najpierw to, co jest w przodzie, czyli obrysy, oczy, potem dalszą warstwę kolorów a na koniec tło. Też się przytrafiło, że ojciec się zmylił i budynki były odwrotnie do rzeczywistości. Dla mnie malowanie jest relaksem. Zajmuję się dziećmi w niedzielnej szkółce. Dzieci lubią, kiedy nie szukam gotowych obrazków do tematu, ale sama coś im namaluję. Wtedy temat bardziej ich zainteresuje.

Tata był katolikiem a mama ewangeliczką?

Tak i dzięki temu zawsze chodziliśmy do obu kościołów. Dlatego, chociaż jestem ochrzczona w kościele ewangelickim, umiem także modlitwy kościoła katolickiego. Wiara była u nas w domu zawsze ważna. Mnie pociągała praca w tym kierunku a także praca z dziećmi. Przed dwoma laty tak się złożyło, że zwolniło się miejsce w niedzielnej szkółce, a ja czułam, że jest to coś dla mnie. Jest bardzo miłe pracować z dziećmi i mam z tego dobrą informację zwrotną. Uczę dzieci nie tylko historii biblijnych, bo od tego wszystko się odwija, ale także staram się dyskutować z nimi na różne tematy. Sama im się zwierzam a dzięki temu dzieci są otwarte i zwierają się mnie.

Jest ktoś z rodziny, kto też ma talent malarski?

Brat ojca Władysław Szpyrc studiował grafikę, robił w propagacji a potem otworzył firmę drukarską. Maluje podobnie jak ojciec, lecz technika i styl są inne. Jego syn i wnuczka też są bardzo talentowani. Eliška, wnuczka drugiego

brata Tadzia też ma spory talent malarski, jej obrazek można zobaczyć razem z innymi na płócie naprzeciwko JACKi. Mój dziadek, ojciec taty podobno też umiał pięknie malować, talent jest więc w rodzinie od pokoleń.

Z kim współpracował ojciec, żeby zaramować obrazki?

Zawsze podziwiałam ojca za to, że kiedy było trzeba coś zrobić, zrenowować, wszystkiego potrafił się nauczyć. Więc sam robił własne ramki i obrazki były całkowicie jego dziełem. Nauczył się pracować z drewnem, szkłem, a cokolwiek robił, go pasjonowało. Nauczył się też fantastycznie fotografować i istnieje dużo jego własnych fotografii, na przykład tych uliczek, które w latach osiemdziesiątych uległy demolicji. Ojciec robił zdjęcia na szerokim formacie starym fotoaparatem a ja mu pomagałam z wywoływaniem zdjęć. Najpierw były to fotografie rodzinne, później tematy folklorystyczne. Kiedy zbierał ceramikę, też wszystko zdokumentował w fotografiach. Zamieszkanie do muzyki było jego dalszą

wielką pasją, uwielbiał jazz, swing, czeski bigbit. Jeszcze kiedy byłam dzieckiem, kupił gramofon i słuchawki, na te czasy te najlepsze. Kiedy byliśmy sami w domu, ojciec nastawił gramofon i razem słuchaliśmy. Był to jeden z momentów, który silno został mi w pamięci. Bardzo też był zafascynowany kinematografią. Chodził z mamą, czasami ze mną do klubu filmowego. Po drodze do domu potem prowadziliśmy rozmowy o filmie. Raz zabrał mnie na skandalizujący pełen sexu film: "Dziewięć i pół tygodnia". Biedny tatuś nie miał pojęcia o czym film będzie a mi się bardzo podobał. Tym razem w drodze powrotnej milczeliśmy oboje. Oglądaliśmy także dużo filmów historycznych i w tym też było widać tę jego miłość do historii.

Gdzie można zobaczyć jego obrazki?

W różnych miejscach takich, jak restauracje czy cukiernie, na przykład w Jabłonkowie, w Bystrzycy. Seria obrazków o Bystrzycy powstała dzięki opowiadaniom jego teścia, bo mieszkaliśmy na granicy Bystrzycy

i Wędryni. Ludzie chodzili potem i prosili o namalowanie obrazka z tą tematyką. To, co mamy w domu, chcę zachować, chociaż ludzie ciągle chodzą i proszą. Dużo ich jest między jego przyjaciółmi i w prywatnych zbiorach. Są to obrazki, o których już nawet nie wiem. Dla mnie zawsze był na pierwszym miejscu tatą, a dopiero potem historykiem i malarzem.

Przekazał Pani ojciec jakieś życiowe credo?

Samo jego życie było credem. To, jakim był człowiekiem. Wierzył w Boga i to czuło się od niego, wiarę i dobro. Tak, jak go spostrzegałam i to, co mi się na nim podobało, staram się włączyć do własnego życia. W przeciągu lat zrozumiałam, że życie, to nie tylko praca i obowiązki. Jeśli człowiek czuje, że może z siebie dać jeszcze coś więcej, trzeba to kontynuować, choćby kosztem na przykład idealnie posprzątanego mieszkania. Człowiek miałby być

otwarty na to, do czego Bóg go powołuje. Trzeba tylko nie bać się i wyjść ze swojej strefy komfortu. O tyle potem życie staje się ciekawsze i bardziej kolorowe. Tata miał to właśnie tak.

Dziękujemy za wywiad i życzymy wiele nowych inspiracji.

Irena Jurgová

(foto: archiw Irena Kawulok)

ANTONI SZPYRC OBRAZKI NA SZKLE MALOWANE

W tym roku przypada 10 rocznica śmierci
ważnej osobowości Jabłunkowa
Antoniego Szpyrca.
Z tej okazji przygotowujemy

Wieczór wspomnień z wystawą.

**Chcesz i ty stać się częścią
tego wydarzenia?**

Pożycz nam cokolwiek,
co przypomni nam tę osobowość
i przynieś od 7. 11. do 16. 11. 2024
do Jabłunkowskiego
Centrum Kultury i Informacji JACKi.

Dziękujemy!

V tomto roce uplyne 10. výročí úmrtí
významné jablunkovské osobnosti
Antoniego Szpyrca.
U této příležitosti chystáme

Vzpomínkový večer s výstavou.

**Chceš být také součástí
této akce?**

Zapůjč nám cokoliv
připomínající tuto osobnost
a dones od 7. do 16.11. 2024
do Jablunkovského centra kultury
a informací JACKi.

Děkujeme!

Antoni SZPYRC

OBRAZKI NA SZKLE MALOWANE

VZPOMÍNKOVÝ VEČER / WIECZÓR WSPOMNIENÍ

18.11. 2024 v 17:00 hod. Jablunkov, sál radnice

Výstava obrázků 18.11. - 18.12. 2024

Jablunkov, radnice - obřadní síň

Program:

Blaf • Bukoň

Chór meški GOROL

Hosté

Jablunkovské
centrum kultury
a informací
zve na přednášku

14.11.24 v 17,00h

Využij AI

...a ušetří tak spoustu času

- Co je umělá inteligence a v čem mi může pomoci
- Jaké nástroje jsou pro mě nejlepší (v češtině)
- Jak mohu AI využít pro svou práci a podnikání
- Jak AI zadávat příkazy ať pracuje efektivně
- Praktické ukázky, jak si s ní zjednodušit život

www.hanakiedronova.cz

KLUB PRO RODIČE S DĚTMI

20. 11. 2024

10:00 HOD.

JABLUNKOV, KNIHOVNA

PODZIMNÍ AKTIVITY

DROBNÉ OBČERSTVENÍ

PODZIMNÍ SENSORY PLAY

ČTENÍ

REZERVACE NA TEL.: 777 975 217

Rozsvícení vánočního stromečku

30. 11. 2024
od 15:00 hod.
Jablunkov, Mariánské náměstí

15:00 Chór zeňski Melodia
16:00 Vystoupení dětí ZŠ, PZŠ a ZŠ Nábřežná z KNM
17:00 Andělé na chůdách
17:30 Rozsvícení stromečku
17:45 Václav Neckář Tribute Band

Pohádková sobota

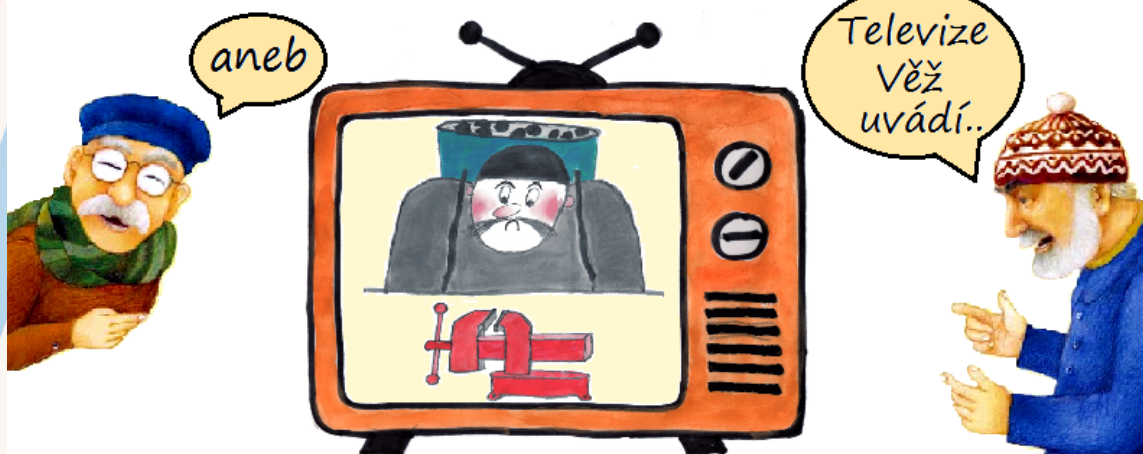

DIVADLO VĚŽ BRNO

VÁS SRDEČNĚ ZVE NA SVÉ PRVNÍ AUTORSKÉ PŘEDSTAVENÍ:

JAK UHLÍŘ ŠKOUMAL SVĚRÁK

9. 11. 2024, 17:00 hod.
Jablunkov, sál radnice

vstupné dobrovolné

ZAČÁTEK ŠKOLNÍHO ROKU V ZUŠ

I začátek školního roku u nás na základní umělecké škole začal velmi aktivně. 24. října se v prostorách školy uskutečnil nultý ročník výtvarné soutěže ARTCUP 2024.

Na chodbách ten den bylo tedy velmi rušno. Některé ze tříd byly proměněné v tvůrčí stanoviště nazdobené podle významných umělců našich uměleckých dějin. Zúčastněné jsme rozdělili do malých skupinek podle věkových kategorií a ti vstupovali do jednotlivých tříd, kde soutěžili mezi sebou v tvůrčích aktivitách. Na chodbách bylo pro ně připravené občerstvení, které přichystaly maminky žáků z výtvarného oboru.

V sále zase měly děti možnost tvořit dál a vybírat si jednotlivé aktivity v rámci volného času mezi soutěžením a vyhlášením výsledků.

Spojit výtvarné tvoření a soutěživost bylo v tomto ohledu výjimečné a možná tak trochu troufalé. Ovšem

za tu veselou atmosféru, která se během dne podporovala každým dětským úsměvem pobíhajícím mezi stanovišti, nás utvrdilo v tom, že stojí za to tuto akci opakovat.

Dále se dne 4. listopadu u nás uskutečnil již třetí ročník teoretické soutěže Naukiáda, na které spolupracuje Základní umělecká škola Jablunkov se Základní uměleckou školou Júliusa Kowalského v Bratislavě. Letošní ročník byl tematicky zaměřen na „Putování Sherlocka Holmese v čase“, což přineslo soutěžícím nejen výzvy, ale i spoustu zábavy.

Soutěž probíhala ve dvou kategoriích a na čtyřech stanovištích, kde účastníci plnili různé úkoly. Do letošní Naukiády se přihlásilo celkem 87 soutěžících ze 13 základních uměleckých škol z Česka a Slovenska. Mezi zúčastněné školy z České republiky patřily například ZUŠ B. Smetany z Karviné, ZUŠ I. Krejčího z Olomouce, ZUŠ V. Kaprálové z Brna

a ZUŠ Mikulov. Slovensko reprezentovaly například ZUŠ Zvolen, ZUŠ F. Schuberta Želiezovce, ZUŠ Gelnica a ZUŠ Bernolákova z Košic.

Chtěli bychom tímto velmi poděkovat všem zúčastněným, kteří přiložili ruku k dílu, ať co se výtvarné soutěže týče, tak organizace Naukiády. A budeme se těšit s Vámi společně na další ročníky.

A co nás letos ještě čeká? Srdečně vás zveme na náš tradiční adventní koncert, který se uskuteční 10. prosince v Kostele Božího těla a letos ponese název „Pohádkové Vánoce“. Připravili jsme pro vás pohádkový program plný krásných písní, které zaručeně navodí kouzelnou vánoční atmosféru. Kromě hudebního zážitku si můžete také prohlédnout výstavu výtvarného oboru, která bude instalována přímo v prostorách kostela.

Těšíme se na vás

Zuš Jablunkov

KALENDÁRIUM AKCÍ

Jablunkov a okolí

LISTOPAD 2024

1. 11. 2024 od 17:30 hod.

HALLOWEENSKÝ VEČER V KINĚ

Tvořivé dílničky + kino
Jablunkov, JACKi
Pořádá: Kino Mír

3. 11. 2024 v 17:00 hod.

TEST („El test“)

Divadlo - Teatr Wędrynia
Jablunkov, sál radnice Jablunkov
Pořádá: JACKi

8. 11. 2024 od 15:30 hod.

KURZ PLSTĚNÍ

Nýdek, Dřevíonka
Pořádá: Dřevíonka

8. 11. – 15. 11. 2024

SVATOMARTINSKÉ MENU

Mosty u Jablunkova, Hotel Grůň
Pořádá: Hotel Grůň

9. 11. 2024 v 17:00 hod.

JAK UHLÍŘ SKOUMAL SVĚRÁK

Pohádková sobota – Divadlo Věž
Jablunkov, sál radnice Jablunkov
Pořádá: JACKi

9. 11. – 10. 11. a 16. 11. – 17. 11. 2024

SVATOMARTINSKÉ HUSÍ HODY

Mosty u Jablunkova, Chata Skalka
Pořádá: Chata Skalka

14. 11. 2024 v 17:00 hod.

VYUŽÍVEJ AI ... A UŠETŘI TAK SPOUSTU ČASU

Přednáška
Jablunkov, JACKi
Pořádá: JACKi

16. 11. 2024 od 19:00 hod.

SVATOMARINSKÝ VČELAŘSKÝ PLES

Mosty u Jablunkova, Kasowy – PZKO Mosty
Pořádá: Včelaři Mosty u Jablunkova

18. 11. 2024 v 17:00 hod.

VZPOMÍNKOVÝ VEČER - ANTONI SZPYRC

Jablunkov, sál radnice Jablunkov
Pořádá: JACKi

20. 11. 2024 v 10:00 hod.

KLUB PRO RODIČE S DĚTMI

Jablunkov, Knihovna
Pořádá: Knihovna

28. 11. 2024 v 17:00 hod.

VÝŽIVA OD PRAVĚKU AŽ PO SOUČASNOST

Přednáška
Jablunkov, budova JACKi
Pořádá: JACKi

24. 11. 2024 v 16:00 hod.

DANIEL HŮLKA – koncert

recitál s klavírním doprovodem Jiřího Březíka
Jablunkov, Kostel Božího Těla
Pořádá: JACKi

28. 11. 2024 v 17:00 hod.

KARIN LEDNICKÁ – beseda

Mosty u Jablunkova, Kasowy - PZKO Mosty
Pořádá: Knihovna Mosty u Jablunkova

29. 11. 2024 v 15:30 hod.

BESEDA O ISLANDU

Nýdek, Dřevíonka Nýdek
Pořádá: Dřevíonka Nýdek

30. 11. 2024 od 13:00 hod.

**MOSTOŘSKÁ ZABIJAČKA, MÍKULÁŠ A ROZSVÍCENÍ
VÁNOČNÍHO STROMU**

Mosty u Jablunkova, centrum obce
Pořádá: GOTIC

30. 11. 2024 od 15:00 hod.

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

Jablunkov, Mariánské náměstí
Pořádá: JACKi

JACKi ZPRAVODAJ - periodický tisk územního samosprávného celku, města Jablunkov. Adresa vydavatele: Jablunkovské centrum kultury a informací, p.o., Mariánské náměstí 1, 739 91 Jablunkov, IČ 47999764. Vychází měsíčně pod ev. č. MK ČR E 23799 v nákladu 2100 ks. Místo vydání JACKi Jablunkov. Odpovědná osoba: Mgr. Gabriela Niedoba, ředitelka JACKi. Příjem inzerce e-mail: jacki@jablunkov.cz, tel.: 558 358 013; redakce si vyhrazuje právo na krácení a úpravu textů. Tisk: KLEINWÄCHTER holding s.r.o., Čajkovského 1511, 738 02 Frýdek-Místek.